Festes Decennals Mare de Déu de la Candela 2021+1

Primer dia de la novena, 29 de gener de 2022

Lectures: Is 7,10-14.8,Sl 39; He 10,4-10; Lc 1,26-38

Benvolgut Mn. Joan Àguila, rector. Molt estimat Consell Parroquial, estimats mossens, molt estimat poble Sant de Déu. Benvolguts tots els qui seguiu l'eucaristia de l'inici de la novena en aquest atípic any de decennals per mitjà de les xarxes socials d'aquesta Parròquia de Sant Joan Baptista de Valls. Sigueu tots benvinguts i benvingudes.

Saludo també a l'alcaldessa i tota la corporació municipal de Valls, al Vicepresident del Govern de la Generalitat de Catalunya i a les diferents autoritats aquí presents.

Estem celebrant l'Eucaristia en aquest primer dia de la novena. Hem traslladat la imatge i l'hem acollida, en aquest breu recorregut des del cambril fins aquí. I durant aquests dies moltes persones vindran a saludar Maria. I també el dimarts recorrerà els carrers de Valls en la professó. Tot per festejar Maria, sota el títol de Mare de Déu de la Llum o de la Candela, que aquí, a Valls, teniu en gran veneració. Enguany toca celebrar les festes decennals, com he dit abans, que aquest cop són atípiques, perquè la pandèmia us ha obligat a endarrerir-la un any. I, com aquell que diu, fins fa quatre dies no n'estàvem segurs de poder-les celebrar del tot. De fet, encara algunes de les activitats pròpies del programa s'han vist modificades.

Malgrat les peculiaritats, doncs, i limitacions dels dos darrers anys, ens apropem un cop més i de forma presencial a la parròquia per trobar-nos amb el Senyor i amb la seva Mare, Maria. De ben segur que aquests dos anys ens han servit per apropar-nos més a Maria i al seu Fill perquè és en les necessitats quan necessitem expressar profundament el nostre lligam espiritual amb els altres i amb Déu. I en aquest temps de pandèmia s'ha constatat la nostra fragilitat, ho dic amb certa tristor, quan, per exemple, hem anat assumint les pèrdues i els estralls de forma que ha aparegut fortament una mena d'insensibilitat col·lectiva davant les 1.300 persones que han mort al Camp de Tarragona. O quan hem deixat de plantejar-nos quina part de responsabilitat tenim cadascuna de les persones en el deteriorament de les condicions de vida del planeta, o quan constatem una mena de preocupació excessiva pel que és immediat, fugisser o individual.

I aquesta actitud contrasta amb l'exemple de Maria en lliurar-se al Senyor, com hem escoltat ara en l'evangeli de l'Anunciació. El compromís de Maria va ser ple, sensible i obert a la proposta de Déu. Aquella sensibilitat perdurà en Maria tota la vida, tots els moments i totes les situacions que havia de viure. I potser aquesta seria una bona reflexió per aquest capvespre fred del nostre hivern. No ens tornem insensibles al món i a les persones. I per fer-ho, recordem les paraules del profeta Isaïes que invitava al rei Acaz a recolzar-se en el Senyor per salvar el poble i que el senyal seria una naixença inesperada: aquella «*noia que tindrà un fill i li posarà Emmanuel, que vol dir "Déu-és-amb-nosaltres"*». I aquesta noia, Maria, que posarà Déu al món, ens és exemple permanent de disponibilitat, preocupació i sensibilitat envers totes les persones. Sobretot ho demostrà amb la seva capacitat de preocupar-se per la família: recordeu, en aquest sentit, la preocupació per Jesús en pujar a Jerusalem, sobretot quan el perderen i el trobaren en el Temple. Maria sabia captar també les situacions de necessitat: recordeu, en aquest sentit, l'episodi de les noces de Canà. Maria sabia estar al costat del seu Fill: recordeu de quina manera hi està al peu de la creu. O

Maria també va saber assumir el lideratge de l'inici de la vida comunitària dels deixebles: recordeu, en aquest sentit, la presència de Maria en el Cenacle, en aqulls dies previs a la Pentecosta.

I una segona i darrera reflexió. En el text de l'Anunciació veiem que Déu és qui té la iniciativa i que tota la vida de Maria és la realització progressiva del seu sí inicial a Déu. Déu construeix i Maria farà realitat el «*Déu-és-amb-nosaltres»* sense cap prodigi, sinó simplement infantant.

I encara més, la fidelitat de Maria a Déu i el seu sí confiat i definitiu, es realitzaran també en la vida del seu Fill. Jesús mostrarà tota la vida la seva vinculació a Maria i al sí de la seva mare, quan dirà una vegada i una altra que la seva missió és la de fer la voluntat del Pare (Joan 6,38). El «*Déu-és-amb-nosaltres»* profetitzat per Isaïes ve amb la grandesa humil d'una dona que espera un fill i que manté la seva disponibilitat a la voluntat de Déu tota la vida. I Jesús aprèn de la seva mare aquesta disponibilitat.

I nosaltres, com podem fer que aquest compromís permanent de Maria amb Déu inspiri també tota la nostra vida? Com podem fer que la voluntat de Déu també es compleixi en nosaltres? En altres paraules, com podem fer nosaltres realitat aquest «*Déu-és-amb-nosaltres»?* Perquè, a voltes, fa la impressió que Déu, amb nosaltres, no es troba com si fos a casa seva. I, aleshores, si estem atents, hem d'anar descobrint que els camins de Déu són uns altres. No ho estem intuint en certa manera durant tot aquest temps de pandèmia? Sapiguem llegir, per tant, els signes del nostre temps.

Estimades i estimats. Tota la litúrgia a la qual participarem aquests dies de la novena a la Mare de Déu i de les festes decennals de la Candela, ens ha d'ajudar a entendre la magnitud del que significa la vinguda de Jesús al món i la irrupció de Déu en la temporalitat del nostre món. No és una cosa que es serveix per uns dies determinats de l'any, és una Llum que recondueix les nostres misèries i dona sentit a la nostra vida. A tota la nostra vida. Per això la vida cristiana ha d'estar plena de Déu com tota la Creació és plena de Déu. I si no participeu de la litúrgia d'aquests dies tan especials, per exemple els qui ens seguiu avui des de casa, la gent malalta o la que, per qualsevol altra circumstància, no ho podreu fer, des de la intimitat més retirada de les vostres vides «*pregueu al vostre Pare del cel, present en els llocs més amagats, i el vostre Pare, que veu el que és amagat us ho recompensarà*» (cf Mateu 6,6).

Viviu la festa, sí, viviu-la del tot, conscients del do que Déu ens ha fet. Perquè l'Encarnació del Fill de Déu que hem escoltat a l'Evangeli d'avui és, al capdavall, el misteri més gran de la nostra fe i cal tenir el cor molt pur i l'ànima molt disposada per a entendre, comprendre i acceptar un misteri tan gran. Però, com ja us he dit, ho podem fer imitant Maria i demanant-li que ens ajudi a dir també el nostre particular «*sí*» a Déu. Que aquest sí ens acompanyi tota la vida, tot el que fem i tot el que vivim, i que aquest sí el posem al servei dels altres.

Continuem ara la nostra celebració. Que Maria, la Mare de la Candela, la Mare de la Llum que ens portà la Llum del món, i que tant estimeu a Valls, ens ajudi a posar-nos al costat de Jesús, a acollir-lo en la història a voltes grisa i tràgica de la nostra vida, a respondre'l quan ens cridi i a dir-li «*sí*».